

Institut H21
volby a svobodná společnost

POLICY BRIEF

Doporučení k ochraně svobody projevu v České republice

*Šest doporučení vládě České republiky k opatřením ovlivňujícím svobodu projevu,
soukromí a fungování demokratického právního státu.*

Institute H21, z. ú.

Volby a svobodná společnost

Praha, duben, 2026

Vážení,

obracíme se na Vás jako nezisková organizace, která se dlouhodobě věnuje ochraně svobody projevu. V rámci své činnosti systematicky sledujeme legislativní a institucionální opatření, jež mohou mít přímý i nepřímý dopad na otevřenost veřejné debaty, výkon politických práv a fungování demokratického právního státu.

Cílem tohoto dokumentu je věcně upozornit na vybraná opatření, která považujeme z hlediska ochrany svobody projevu za problematická, a současně formulovat doporučení směřující k jejich revizi či nepřijetí.

O INSTITUTU H21

Institute H21, z. ú., je nevládní neziskovou organizací realizující mezioborový výzkum zaměřený na problémy demokracie v 21. století a provádějící dlouhodobou odbornou a advokační práci v oblasti ochrany svobody projevu.

Přehled doporučení

- 1 Zrušení trestného činu neoprávněné činnosti pro cizí moc
  - 2 Chat Control — povinné skenování soukromé komunikace
  - 3 Přijetí zákona o digitální ekonomice (DSA)
  - 4 Terorismus a odstraňování online obsahu
  - 5 Regulace nenávistných projevů v EU (hate crimes)
  - 6 Mezinárodní sankce a blokování online obsahu
-

1. Zrušení trestného činu neoprávněné činnosti pro cizí moc

DOPORUČENÍ

Zrušit skutkovou podstatu trestného činu neoprávněné činnosti pro cizí moc v její současné podobě.

Odůvodnění

Trestný čin neoprávněné činnosti pro cizí moc, který byl do trestního zákoníku zakotven novelou č. 24/2025 Sb., je v rozporu s požadavky právní jistoty a předvídatelnosti práva, resp. zásadou *nullum crimen sine lege certa* dle čl. 39 LZPS, jako základních principů demokratického právního státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy). Neurčitost skutkové podstaty znemožňuje adresátům práva spolehlivě předvídat, zda jejich jednání může naplnit znaky trestného činu, a to ani za použití standardních interpretačních metod. Tento problém je umocněn tím, že skutková podstata dopadá plošně na široký okruh osob bez ohledu na jejich profesní či statusové postavení.

Závažné pochybnosti vyvolává rovněž konstrukce subjektivní stránky. Varianty dle § 318a odst. 1 písm. a) a c) TZ vyžadují specifický (druhý) úmysl, přičemž trestné je nejen poškození, ale i pouhé *ohrožení* chráněného zájmu, a to i v podobě úmyslu nepřímého. Jak upozorňuje Filip Ščerba, tato konstrukce otevírá prostor pro trestní odpovědnost i u relativně méně závadných jednání, u nichž by racionalita trestního postihu byla těžko obhajitelná.¹ V důsledku toho může docházet k ohrožení výkonu svobody projevu, zejména u novinářů, whistleblowerů a zástupců občanské společnosti, kteří nemohou předvídat, jak budou jejich sdělení následně využita třetími osobami. Tato nejistota má odrazující účinek a vede k preventivní autocenzuře, čímž oslabuje veřejnou kontrolu a demokratickou debatu (*chilling effect*).

Intenzitu zásahu potvrzuje i související novelizace § 88 trestního řádu, která umožňuje použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu pro účely trestního řízení vedeného pro tento trestný čin, přestože typově nejde o trestný čin s vysokou horní hranicí trestní sazby. Ústavně konformní přístup by naopak vyžadoval co nejkonkrétnější vymezení typově nebezpečných jednání, aby byl minimalizován dopad na běžné veřejné projevy a soukromou komunikaci.

Ústavní soud nálezem návrh skupiny senátorů zamítl (sp. zn. Pl. ÚS 5/25, soudkyně zpravodajka Lucie Dolanská Bányaiová). Učinil tak za cenu podmíněné ústavnosti: připustil, že skutková podstata je formulována poměrně široce, a svůj závěr o její ústavní konformitě opřel výhradně o možnost ústavně

¹Ščerba, Filip. K novému trestnému činu neoprávněné činnosti pro cizí moc. *Trestněprávní revue*, 2025, č. 4, s. 190.

konformního výkladu dvou korektivů – speciálního úmyslu a požadavku pověření ze strany cizí moci.² Tím fakticky přenesl záruku před nepřiměřenou represí z roviny zákonné na rovinu soudní praxe.

Takový přístup je z hlediska právní jistoty nedostatečný. Ústavní soud sice uznal, že neurčité pojmy mohou být dotvářeny judikaturou, tato doktrína však nemůže sloužit jako licence k záměrnému ponechání klíčových znaků skutkové podstaty bez zákonného vymezení. Sám Ústavní soud přitom výslovně upozornil, že případné excesy při aplikaci budou muset korigovat obecné soudy a v individuálních věcech Ústavní soud sám³ – což potvrzuje, že riziko protiústavní aplikace je reálné a zákonem dostatečně neomezené. V ústavním státě přitom není důležité jen to, jakým způsobem jsou schopny zákony interpretovat soudy, ale také jak si tyto zákony bude vykládat občanská veřejnost.

S ohledem na závažnost zásahů do základních práv proto **doporučujeme přistoupit ke zrušení této skutkové podstaty** a jejímu případnému nahrazení ústavně konformní, dostatečně určitou úpravou dle níže uvedených alternativ.

Navrhovaná alternativní řešení

Namísto zavedení nové, široce koncipované skutkové podstaty bylo možné ochrany bezpečnosti státu dosáhnout prostřednictvím méně invazivních a ústavně šetrnějších řešení:

- **Cílené rozšíření existujících skutkových podstat.** Bylo možné využít a rozšířit již existující trestné činy na ochranu bezpečnosti státu – zejména vyzvědačství (§ 316), ohrožení utajované informace (§ 317), sabotáž (§ 312) či rozvracení republiky (§ 310). Extremistické projevy a propagaci názorů odporujících demokratickým principům již pokrývají § 403 a § 405 TZ.
- **Zúžení vazby na cizí moc.** Bylo možné zúžit skutkovou podstatu systematicky s § 329 TZ a potvrdit přímou vazbu na cizí moc formulací „spáchá-li takový čin ve spojení s cizí mocí“. Tím by odpadly případy, kdy jednotlivec jedná sice ve shodě se zájmy cizí moci, ale bez jakéhokoli kontaktu či dohody s ní.⁴
- **Zúžení okruhu chráněných zájmů.** V § 318a odst. 1 TZ je uvedena řada chráněných zájmů (ústavní zřízení, svrchovanost, územní celistvost, obrana, bezpečnost ČR i mezinárodní organizace); je otázkou, zda jejich kumulativní výčet je zcela nezbytný a zda nepřispívá k nepřiměřené šíři skutkové podstaty.
- **Výslovná ochrana profesních skupin.** Doplnění zvláštního ustanovení zohledňujícího výkon alespoň těch povolání, jež realizují svobodu tisku a vědeckého bádání. To by poskytlo zákonnou pojistku novinářům, akademikům a občanským aktivistům, že jejich legitimní projevy a šíření informací nebudou považovány za trestné.

---

²Nález ÚS, Pl. ÚS 5/25, bod 91.

³Nález ÚS, Pl. ÚS 5/25, bod 99.

⁴Tamtéž, s. 192–193.

- Negativní vymezení skutkové podstaty inspirované čl. 17 odst. 2 LZPS, jež by výslovně vylučovalo oblasti svobody projevu stojící mimo záměr zákonodárce.⁵

Návrh úpravy znění skutkové podstaty

Ilustrativní návrh pozměňovacího znění (doplnění vyznačena **tučně**):

Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude potrestán

*a) ten, kdo v úmyslu ohrožit nebo poškodit ústavní zřízení, svrchovanost, územní celistvost, obranu nebo bezpečnost České republiky anebo obranu nebo bezpečnost mezinárodní organizace, k ochraně jejíchž zájmů se Česká republika zavázala, vykonává na území České republiky činnost pro cizí moc, **nejde-li o činnost spočívající výhradně ve vyjadřování svého názoru slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem;***

b) ten, kdo naruší svrchovanost České republiky tím, že na jejím území pro cizí moc sleduje jiného zpravodajskými prostředky, nebo

*c) občan České republiky nebo osoba bez státní příslušnosti, která má na jejím území povolen trvalý pobyt, jež v úmyslu uvedeném v písmenu a) vykonává mimo území České republiky **činnost podle písmene a).***

---

⁵Srov. k tématu blíže HOŘEŇOVSKÝ, Jan a kol. Doporučení: Ochrana svobody projevu v kontextu návrhu nového trestného činu neoprávněné činnosti pro cizí moc. In: svobodaslova.online. Praha, 2025. Dostupné z: <https://svobodaslova.online/doporučení-ochrana-svobody-projevu-v-kontextu-navrhu-noveho-trestneho-cinuneopravnene-cinnosti-pro-cizi-moc/>.

2. Chat Control

DOPORUČENÍ

Česká republika by měla v nadcházejících trilogových jednáních **odmítnout** jakékoli varianty návrhu nařízení o prevenci a potírání pohlavního zneužívání dětí (tzv. Chat Control), které by zaváděly povinné skenování soukromé komunikace, a navázat tak na svůj negativní hlas při přijímání obecného přístupu Rady z listopadu 2025.

Odůvodnění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o stanovení pravidel pro předcházení pohlavnímu zneužívání dětí a boj proti němu, COM(2022) 209 final ze dne 11. května 2022 („Chat Control“), ukládá poskytovatelům komunikačních služeb povinnost odhalovat, oznamovat a odstraňovat obsah pohlavního zneužívání dětí (CSAM) a přijímat opatření k odhalování groomingu. V původní podobě to v důsledku znamenalo povinné skenování veškeré soukromé komunikace uživatelů, včetně zpráv šifrovaných metodou end-to-end (E2EE).

Tato povinnost by byla v přímém rozporu s právem na soukromí a ochranu osobních údajů dle čl. 7 a 8 Listiny základních práv EU a s právem na svobodu projevu dle čl. 11. Soudní dvůr EU ve věcech *H. K. v. Prokuratuur* (C-746/18) a *La Quadrature du Net a další* (C-511/18) opakovaně potvrdil, že **plošné sledování obsahu komunikace je neslučitelné s unijním právem i při boji se závažnou trestnou činností**.⁶ Návrh tento zákaz fakticky obchází přenesením povinnosti skenování na soukromé poskytovatele služeb. Skenování E2EE komunikace je přitom technicky proveditelné pouze prostřednictvím tzv. client-side scanning – tedy sledováním obsahu přímo na zařízení uživatele – což E2EE fakticky znemožňuje. EDPB a EDPS ve společném stanovisku z roku 2022 označily návrh za bezprecedentní zásah do základních práv všech uživatelů elektronických komunikací v EU.⁷

Systémy automatické detekce CSAM i groomingu vykazují nenulovou míru falešně pozitivních výsledků; při plošném nasazení na stovky milionů uživatelů by denně docházelo ke skenování a potenciálnímu oznamování milionů zcela legálních zpráv orgánům činným v trestním řízení. Tento mechanismus má přímý odstrašující účinek (*chilling effect*) na komunikaci novinářů se zdroji, výkon advokátní mlčenlivosti, whistleblowing i politický aktivismus – tedy na tytéž skupiny, jejichž ochrana před neúměrnou státní represí je ústředním tématem tohoto dokumentu. Výbor LIBE Evropského

⁶Rozsudek SDEU ze dne 2. března 2021, věc C-746/18, *H. K. v. Prokuratuur*, ECLI:EU:C:2021:152; rozsudek SDEU (velký senát) ze dne 6. října 2020, spojené věci C-511/18, C-512/18 a C-520/18, *La Quadrature du Net a další v. Premier ministre a další*, ECLI:EU:C:2020:791.

⁷EDPB – EDPS, Joint Opinion 04/2022 on the Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council laying down rules to prevent and combat child sexual abuse (COM(2022) 209 final), přijato 28. července 2022. Dostupné z: https://www.edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/edpb-edps-joint-opinion/edpb-edps-joint-opinion-042022-proposal_en.

parlamentu návrh proto v listopadu 2023 zásadně přepracoval a skenování šifrované komunikace z jeho působnosti vyloučil.⁸

Rada EU přijala dne 26. listopadu 2025 za dánského předsednictví částečný obecný přístup, jehož výsledný text povinné detekční příkazy vypustil a nahradil je posílenými povinnostmi hodnocení a zmírňování rizik pro poskytovatele platform. Česká republika hlasovala proti i tomuto kompromisnímu textu, spolu s Polskem, Slovenskem a Nizozemskem.⁹ Trilogová jednání s Evropským parlamentem dosud nebyla zahájena; výsledná podoba nařízení je proto stále otevřená a riziko, že v průběhu trilogů budou do textu znovu vloženy prvky umožňující povinné skenování šifrované komunikace, zůstává reálné.

Legitimní cíl ochrany dětí lze sledovat méně invazivními prostředky: cíleným sledováním na základě individualizovaného soudního příkazu, posílením kapacit NCMEC a Europolu nebo zákonnou povinností dobrovolného oznamování pro poskytovatele. Česká republika by měla svůj negativní hlas z listopadu 2025 formalizovat a veřejně deklarovat jako základ pro vyjednávání v trilogu.

NAVROVANÁ OPATŘENÍ

Doporučujeme, aby Česká republika:

- **(i)** formalizovala odmítnutí jakékoliv varianty Chat Control zavádějící povinné skenování soukromé nebo šifrované komunikace, včetně veřejné deklarace podpory E2EE jako standardu bezpečné komunikace;
- **(ii)** aktivně spolupracovala s členskými státy sdílejícími tuto pozici v rámci trilogových jednání;
- **(iii)** podpořila alternativní přístup založený na cílených nástrojích a posílení mezinárodní spolupráce bez plošného skenování.

⁸Evropský parlament, výbor LIBE, zpráva o návrhu nařízení (COM(2022) 209 final – C9-0174/2022 – 2022/0155(COD)), zpravodaj: Javier Zarzalejos, A9-0364/2023, přijata 14. listopadu 2023. Dostupné z: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2023-0364_EN.html.

⁹Rada EU, částečný obecný přístup k návrhu nařízení COM(2022) 209 final, přijat na úrovni Coreperu II dne 26. listopadu 2025; viz European Digital Rights (EDRi), CSA Regulation Document Pool, aktualizováno leden 2026. Dostupné z: <https://edri.org/our-work/csa-regulation-document-pool/>.

3. Přijetí zákona o digitální ekonomice (DSA)

DOPORUČENÍ

Doporučujeme zajistit přijetí české adaptace DSA, avšak bez nadbytečné regulace překračující jeho rámec. Adaptace by se měla zaměřit na 4 problematické oblasti: **a)** omezení definice nezákonného obsahu na právní řád české republiky; **b)** zpřísnění podmínek pro získání a výkon funkce „důvěryhodného oznamovatele“ nebo jeho úplné vypuštění; **c)** zajistit dostatečnou ochranu uživatelů před přílišným mazáním obsahu; **d)** upravit soudní blokace internetových stránek tímto způsobem: *(i)* tato řízení by měla příslušet Městskému soudu v Praze; *(ii)* kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu by měla mít odkladný účinek; *(iii)* mělo by být povinné ústní projednání návrhu.

Odůvodnění

Zákon o digitální ekonomice (sněmovní tisk 776; „DMA“) byl předložen vládou Poslanecké sněmovně dne 27. 8. 2024 jako adaptační norma k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 o jednotném trhu digitálních služeb (Digital Services Act, „DSA“) a k nařízení o správě dat (Data Governance Act, „DGA“).¹⁰

DSA je jako nařízení EU přímo použitelné v plném rozsahu od 17. února 2024 bez ohledu na stav vnitrostátní legislativy. Zákon o digitální ekonomice DSA nepřijímá ani netransponuje, nýbrž vymezuje toliko pravomoci ČTÚ jako národního koordinátora digitálních služeb a doplňuje nezbytný procesní rámec. Z toho plyne zásadní závěr pro formování české pozice: **přijetí či nepřijetí adaptačního zákona nemůže obsah DSA negovat ani obcházet**. Má-li Česká republika výhrady k věcnému obsahu DSA, je jedinou legitimní cestou jejich prosazování příslušný legislativní proces na unijní úrovni, nikoli záměrné protahování vnitrostátní implementace za účelem faktické negace tohoto nařízení.

Bez zákonného zmocnění nemohl ČTÚ v roce 2024 plnohodnotně vykonávat roli koordinátora digitálních služeb. Z tohoto důvodu nebylo možné certifikovat subjekty pro mimosoudní řešení sporů (ADR), udělovat status důvěryhodného oznamovatele dle čl. 22 DSA, certifikovat prověřené výzkumné pracovníky ani vyřizovat příkazy k odstranění nelegálního obsahu dle čl. 9 a 10 DSA.¹¹

DSA v čl. 21 zakotvuje právo každého uživatele obrátit se s námitkou vůči rozhodnutí platformy o moderaci obsahu na certifikovaný subjekt mimosoudního řešení sporů. Certifikaci takových subjektů přitom provádí výhradně koordinátor digitálních služeb – bez zákonného zmocnění toto právo *de facto*

¹⁰PSP ČR, Sněmovní tisk 776/0, 27. 8. 2024. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=9&t=776>. VeKLEP, OVA 165/24, PID ALBSCWAFVK4T.

¹¹ČTÚ, Výroční zpráva koordinátora digitálních služeb za rok 2024, dostupné z: https://ctu.gov.cz/sites/default/files/obsah/stranky/522421/soubory/vyrocní_zprava_koordinatora_dig_sluzeb_cz.pdf; srov. též ČTÚ, Role koordinátora digitálních služeb, dostupné z: <https://ctu.gov.cz/role-koordinatora-digitalnich-sluzeb>.

neexistovalo. Bez funkčního koordinátora navíc ČTÚ nemohl ani zahájit řízení z moci úřední ani ukládat sankce.

DSA ukládá platformám rozsáhlé povinnosti v oblasti transparentnosti – pravidelné zveřejňování zpráv o moderaci obsahu, vedení archivů reklam a transparentnost doporučovacích algoritmů. Veřejný zájem na vědomí o tom, jakým způsobem platformy zasahují do viditelnosti obsahu, je přímý a legitimní, a to zejména s ohledem na dopady na volební procesy, veřejnou diskusi a duševní zdraví uživatelů. Bez funkčního koordinátora nemohl být tento zájem po dobu stagnace legislativního procesu naplňován.

Na území České republiky mají sídlo dvě velmi velké online platformy (VLOPs) s pornografickým obsahem – Xvideos a XNXX, které patří k největším svého druhu na světě.¹² VLOPs podléhají nej přísnějším povinnostem DSA, včetně povinnosti posuzovat systémová rizika, vydávat šestiměsíční zprávy o transparentnosti a zpřístupnit data prověřeným výzkumným pracovníkům. Skutečnost, že tyto platformy sídlí v ČR, zakládá zvláštní odpovědnost českého koordinátora a jeho zvýšenou mezinárodní viditelnost.

Je přitom třeba upozornit na institucionální omezení vyplývající přímo z DSA: dozor nad VLOPs ve věci systémových povinností náleží výhradně Evropské komisi; pro ostatní povinnosti platí příslušnost sdílená.¹³ Pokud se tedy na platformách sídlících v ČR odehrává nelegální online aktivita systémové povahy, disponuje ČTÚ omezeným přímým nástrojem zásahu a musí spoléhat na koordinaci s Komisí. Dokud není ČTÚ řádně zmocněn zákonem, je jeho schopnost tuto koordinaci efektivně zajišťovat a zastupovat ČR v Evropském sboru pro digitální služby (EBDS) fakticky omezena – s přímým dopadem na českou pozici v unijním dohledovém rámci.

Zákon o digitální ekonomice v § 24 implementuje institut „důvěryhodného oznamovatele“ dle čl. 22 DSA. **Toto ustanovení je z celé české adaptace nejvíce problematické.** Jde o právnické osoby s prokázanou odborností v oblasti odhalování nelegálního obsahu (zpravidla specializované neziskové organizace), jimž jsou online platformy povinny při zpracování oznámení o nelegálním obsahu dávat přednost. Zde navrhuje úpravu tohoto institutu buď z adaptace vyřadit, nebo upravit způsobem, který znemožní jeho zneužití.

Závažnost situace potvrzuje i postup Evropské komise, která zahájila řízení o porušení povinností proti ČR a věc postoupila Soudnímu dvoru EU pro nesplnění povinnosti řádně zřídit a plně zmocnit koordinátora digitálních služeb.¹⁴

---

¹²AMO, Otevřený dopis zákonodárcům: Výzva k urychlení přijetí zákona o digitální ekonomice, 21. 5. 2025, dostupné z: <https://www.amo.cz/otevreny-dopis-zakonodarcum-vyzva-k-urychleni-prijeti-zakona-o-digitalni-ekonomice/>.

¹³Nařízení (EU) 2022/2065 (DSA), čl. 56 odst. 2; European Commission, Digital Services Coordinators, dostupné z: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/dsa-dscs>.

¹⁴Společně s Kypr, Španělskem, Polskem a Portugalskem. Viz European Commission, Digital Services Coordinators — infringement proceedings, dostupné z: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/dsa-dscs>; Euractiv.cz, „V únoru začne plně fungovat akt o digitálních službách. Českému koordinátorovi zatím chybí lidé i zákon“, 17. 1. 2024.

Článek 3 písm. h) DSA definuje nezákonný obsah jako informaci, která není v souladu s právem Unie nebo s právem „některého“ členského státu. Toto slovo otevírá výklad, podle něž by musel být z platformy dostupných v ČR odstraňován i obsah, který je podle českého práva zcela legální, pouze proto, že naráží na restriktivnější úpravu jiného členského státu. Projev chráněný čl. 17 Listiny by se tak na území ČR mohl stát fakticky nedostupným kvůli tomu, že ho za nezákonný považuje například Bulharsko, Maďarsko nebo Německo — jejichž pojetí trestnosti verbálních deliktů se od českého výrazně liší. Česká adaptace by proto měla tuto nejednoznačnost výslovně uzavřít a stanovit, že pro posouzení legality obsahu dostupného v ČR je rozhodující český právní řád, případně úzký katalog harmonizovaných celoevropských deliktů. Bez této kotvy vzniká prostor pro „exportovanou cenzuru“, kdy o mezích projevu Čechů na internetu spolurozhodují národní zvláštnosti trestního práva kteréhokoli členského státu.

Institut důvěryhodného oznamovatele (čl. 22 DSA) přiznává vybraným soukromým subjektům — typicky nevládním organizacím — privilegované postavení: jejich notifikace závadného obsahu musí platformy zpracovávat přednostně. Tento model fakticky přenáší část rozhodování o hranicích přípustného projevu na aktéry bez demokratické legitimacy a nezřídka s vlastní ideovou agendou, přičemž platforma pod hrozbou vysokých pokut má silnou motivaci oznámení bez hlubšího zkoumání vyhovět. Výsledkem je outsourcing moderace obsahu mimo státní aparát — tedy bez záruk, které jinak nesou orgány veřejné moci (odůvodnění, přezkoumatelnost, odpovědnost). V politicky citlivých otázkách (migrace, válka na Ukrajině, ochrana veřejného zdraví) může mít samotný výběr oznamovatele přímý dopad na to, které názory v online prostoru přežijí. Česká adaptace by proto měla buď institut zcela vypustit, nebo zásadně zpřísnit podmínky pro jeho získání a výkon — zejména prokazatelnou politickou neutralitu, transparentní financování, pravidelný veřejný přezkum činnosti a možnost odnětí statusu při systematickém pochybení.

Kombinace rozsáhlých povinností platform (vyhodnocování systémových rizik dle čl. 34, mitigační opatření dle čl. 35) a sankcí ve výši procent z celosvětového obratu vytváří pro poskytovatele silnou motivaci mazat preventivně — tedy odstraňovat i obsah, který je legální, jen se nachází „na hraně“. Tento mechanismus vede k mrazivému účinku (chilling effect), kdy se autocenzuře podvolují jak platformy, tak sami uživatelé obávající se ztráty účtu nebo formálního postihu. Stávající procesní záruky — interní odvolací systémy, mimosoudní řešení sporů podle čl. 21 DSA — jsou v praxi asymetrické: uživatel stojí proti globální platformě s neporovnatelnou právní kapacitou a zpravidla bez reálné možnosti obnovení obsahu v rozumném čase. Česká adaptace by proto měla DSA doplnit o konkrétní nástroje chránící uživatele při mazání — zejména povinnost řádného a srozumitelného odůvodnění každého odstranění, krátké lhůty pro přezkum, a zásadu zachování obsahu v pochybnostech (in dubio pro libertate). Bez těchto pojistek převáží na straně platform logika „raději smazat než riskovat pokutu“, která dopadá především na menšinové a kontroverzní, leč ústavně chráněné projevy.

Samostatný problém představuje procesní provedení čl. 51 DSA v návrhu zákona o digitální ekonomice. Řízení o dočasném omezení přístupu ke zprostředkovatelské službě, které se nově zavádí

---

do zákona o zvláštních řízeních soudních (str. 46 a násl. návrhu), je koncipováno jako zvláštní občanskoprávní soudní řízení, přestože svým charakterem jde o typické správněprávní řízení, jež by mělo náležet správnímu soudnictví.

Problematický je i samotný design opatření. Podle návrhu může soud nařídit pouze blokaci celé internetové stránky – tedy typicky celé sociální sítě. To je v přímém rozporu s požadavkem Nařízení, podle něhož „nařízená opatření musí být úměrná povaze, závažnosti, opakování a době trvání protiprávního jednání a nesmějí nepatřičně omezovat přístup příjemců dotčené služby k legálním informacím“. Konstrukce „vše, nebo nic“, bez možnosti cílenější reakce, požadavku proporcionality nevyhovuje. Doporučujeme proto přinejmenším, aby: (i) tato řízení příslušela Městskému soudu v Praze; (ii) kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu měla odkladný účinek; (iii) bylo zváženo povinné ústní projednání návrhu, neboť Nařízení výslovně vyžaduje respekt k právu být slyšen.

4. Terorismus a odstraňování online obsahu

DOPORUČENÍ

Posílit záruky svobody projevu a proporcionality v systému odstraňování teroristického obsahu online, a to zejména: **(i)** zavedením povinného soudního přezkumu před vydáním příkazu k odstranění, nebo alespoň bezodkladně po něm; **(ii)** průběžným zveřejňováním příkazů k odstranění a souhrnných statistik o jejich použití; **(iii)** vytvořením veřejného registru příkazů s dostatečnou úrovní podrobnosti pro zajištění veřejné kontroly; **(iv)** bezodkladným splněním zákonné povinnosti zveřejňovat výroční zprávy o transparentnosti dle § 8 odst. 2 zákona č. 67/2023 Sb.

Odůvodnění

Zákon č. 67/2023 Sb. implementuje Nařízení (EU) 2021/784 o potírání šíření teroristického obsahu online („Nařízení“), použitelné od 7. června 2022,¹⁵ a svěřil primární pravomoc vydávat příkazy k odstranění Národní centrále proti terorismu, extremismu a kybernetické kriminalitě (NCTEKK).¹⁶ Příkaz má povahu správního rozhodnutí přezkoumatelného ve správním soudnictví; odvolání však nemá odkladný účinek a poskytovatel online služeb je povinen obsah odstranit do 1 hodiny od doručení příkazu.¹⁷

Stávající právní úprava se potýká se závažným deficitem transparentnosti, který v kombinaci s nedostatečnými procesními zárukami zakládá reálné riziko nedůvodného omezení svobody projevu.

Zákon v § 8 odst. 2 výslovně ukládá povinnost zveřejňovat výroční zprávy o transparentnosti. Ke dni vydání tohoto doporučení nebyly za roky 2023 ani 2024 zprávy zveřejněny, což vylučuje průběžnou veřejnou kontrolu nad používáním citlivého bezpečnostního nástroje.

NCTEKK odmítla na základě žádosti o informace zpřístupnit samotné příkazy k odstranění s odkazem na jejich začlenění do trestního spisu.¹⁸ Tento argument je právně problematický: příkaz k odstranění je správním rozhodnutím vydaným v rámci správního řízení, jehož případné následné zařazení do trestního spisu nemá žádný vliv na jeho charakter správního aktu ani na právo veřejnosti na přístup k informacím dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Opačný výklad by

¹⁵Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/784 ze dne 29. dubna 2021 o potírání šíření teroristického obsahu online.

¹⁶§ 2 TCO.

¹⁷Čl. 3 odst. 3 TCO.

¹⁸Odpověď NCTEKK na žádost o informace ze dne 17. března 2025, č. j. TEKK-626-2/ČJ-2025-4200PR-INF-E; viz Gangur, s. 9.

znamenal, že jakékoliv správní rozhodnutí se stane automaticky nepřístupným veřejnosti v okamžiku, kdy se ocitne v trestním spisu.¹⁹

Zpráva Evropské komise ze dne 14. února 2024 uvádí, že česká Policie vydala již dva příkazy k odstranění, oba namířené proti obsahu na sociální síti X.²⁰ Dle sdělení NCTEKK v odpovědi na žádost o informace byl přitom druhý příkaz vydán teprve dne 21. června 2024 – tedy několik měsíců po publikaci zprávy Komise.²¹ Tento nesoulad nebyl dosud uspokojivě vysvětlen; možným vysvětlením je, že česká Policie ještě před nabytím účinnosti prováděcího zákona přistoupila k přímé aplikaci Nařízení bez explicitního zákonného zmocnění, což je z hlediska čl. 2 odst. 3 Ústavy problematické.

Z dat Evropské komise plyne, že Nařízení v roce 2023 reálně využilo pouhých 6 z 27 členských států (Německo 249 příkazů, Španělsko 62, Francie 26, Rakousko 8, Rumunsko 2, ČR 2).²² Ani v jednom případě však nebylo v rámci tohoto mechanismu zahájeno soudní ani správní přezkumné řízení – ani ze strany poskytovatelů online služeb, ani ze strany poskytovatelů obsahu.²³ Tento nulový výsledek signalizuje, že opravné prostředky zakotvené v Nařízení neplní svoji funkci v praxi.

Nařízení svěřuje vydávání příkazů správnímu orgánu bez předchozího soudního souhlasu,²⁴ čímž dochází ke kumulaci rolí: NCTEKK vystupuje současně jako orgán rozhodující o omezení obsahu a jako orgán vyšetřující potenciální teroristický trestný čin. Tato dvojakost zakládá strukturální pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti řízení, jak je vyžadují čl. 6 Úmluvy a čl. 47 Listiny základních práv EU.²⁵

Problematická je rovněž definice teroristického obsahu: Nařízení umožňuje odstraňovat i obsah představující „podněcování k teroristickému činu“²⁶ – pojem definičně mlhavější, který nemusí být v každém případě trestný dle platného trestního zákoníku,²⁷ a který tak vytváří *chilling effect* vůči uživatelům sdílejícím informace o citlivých tématech. Nařízení navíc umožňuje zatajit informaci o odstranění poskytovateli obsahu až na tři měsíce,²⁸ čímž se dotčená osoba fakticky zbavuje možnosti uplatnit opravné prostředky a právo na účinnou právní ochranu dle čl. 47 Listiny základních práv EU je výrazně oslabeno.

¹⁹Gangur, s. 9–10.

²⁰Zpráva Evropské komise o implementaci Nařízení (EU) 2021/784: COM(2024) 64 final ze dne 14. 2. 2024, s. 8. Dostupná z: [https://www.eumonitor.eu/9353000/1/j4nvke1fm2yd1u0_j9vvik7m1c3gyxp/vmaqm7y7gpvt/v=s7z/f=/com\(2024\)64_en.pdf](https://www.eumonitor.eu/9353000/1/j4nvke1fm2yd1u0_j9vvik7m1c3gyxp/vmaqm7y7gpvt/v=s7z/f=/com(2024)64_en.pdf).

²¹Odpověď NCTEKK na žádost o informace ze dne 17. března 2025, č. j. TEKK-626-2/ČJ-2025-4200PR-INF-E; viz Gangur, s. 9–10.

²²COM(2024) 64 final, s. 7–8; viz Gangur, s. 7–8.

²³Gangur, s. 6–7. Srov. výroční zprávy o transparentnosti: Bundesnetzagentur, Transparency Report 2023 (Německo); Council for Media Services, Annual TCO Report 2023 (Slovensko); Meta, EU Terrorist Content Online Transparency Report 2023, dostupné z: <https://transparency.meta.com/sr/eu-online-report-fb-feb29-24>.

²⁴Příloha č. 1 TCO; bod 35 odůvodnění TCO. Viz Gangur, s. 2.

²⁵Rozsudek ESLP ve věci *Couez proti Francii* ze dne 24. 8. 1998, stížnost č. 24271/94; viz Gangur, s. 3.

²⁶Čl. 2 odst. 7 písm. a) TCO.

²⁷Srov. Ráliš, P. Podpora a propagace terorismu – kládivo na internetové diskutéry? *Trestněprávní revue*, 2024, č. 1, s. 7–13; viz Gangur, s. 5.

²⁸Čl. 11 odst. 3 TCO.

NAVRHOVANÁ OPATŘENÍ

Doporučujeme novelizovat zákon č. 67/2023 Sb. tak, aby byl příkaz vydáván soudem na návrh policejního orgánu, nebo aby byl garantován bezodkladný a *ex officio* soudní přezkum každého vydaného příkazu; zatížení soudů by bylo minimální, neboť jde o nízké jednotky případů ročně.

Příkazy by měly být zveřejňovány po uplynutí stanovené lhůty (například po pravomocném skončení trestního řízení nebo po uplynutí zákonné lhůty tří měsíců); v citlivějších případech lze jako alternativu zvážit zpřístupnění v anonymizované podobě.

Obdobně jako u databáze „Statement of Reasons“ v rámci nařízení DSA²⁹ by měl být zřízen veřejný registr příkazů s průběžně aktualizovanými anonymizovanými souhrny.

Konečně zákonná povinnost zveřejňovat výroční zprávy dle § 8 odst. 2 zákona č. 67/2023 Sb. musí být bezodkladně splněna a zprávy musí obsahovat dostatečně podrobné informace umožňující smysluplnou veřejnou kontrolu.

---

²⁹Statements of Reasons – DSA Transparency Database. Dostupné z: <https://transparency.dsa.ec.europa.eu/statement>.

5. Regulace nenávistných projevů v EU

DOPORUČENÍ

Česká republika by měla **setrvat na své dosavadní blokační pozici** vůči rozšíření seznamu trestných činů EU o nenávistné projevy a trestné činy z nenávisti dle čl. 83 odst. 1 SFEU, tuto pozici veřejně odůvodnit hodnotami právní jistoty a svobody projevu a aktivně sledovat přípravu alternativní legislativní iniciativy Komise avizované v COM(2025) 725 final.

Odůvodnění

Sdělení Komise ze dne 9. prosince 2021 (COM(2021) 777 final) navrhuje zahájit dvoustupňový postup dle čl. 83 odst. 1 SFEU, jehož výsledkem by bylo unijní zmocnění harmonizovat skutkové podstaty trestných činů v oblasti nenávistných projevů. Sdělení zůstává součástí pracovního programu stávající Komise.³⁰ Rozšíření výčtu „eurozločinů“ je podmíněno kumulativním splněním tří kritérií: mimořádná závažnost trestné činnosti, přeshraniční rozměr a nezbytnost harmonizace. Splnění prvního a třetího kritéria je sporné.

Kritérium *mimořádné závažnosti* je v čl. 83 odst. 1 SFEU vymezeno odkazem na stávající výčet – terorismus, obchod s lidmi, organizovaný zločin nebo drogová kriminalita. Nenávistné projevy tomuto katalogu typově neodpovídají: jejich konkrétní nebezpečnost závisí silně na kontextu a drtivá většina jejich forem je v členských státech již postižitelná. Nekritické přiřazení nenávistných projevů k tomuto výčtu by nadto vytvořilo precedent pro další rozšiřování trestní pravomoci EU bez jasných věcných limitů. Kritérium *nezbytnosti* harmonizace naráží na to, že různost národních přístupů k trestněprávním hranicím svobody projevu není vadou, nýbrž odrazem legitimní normativní plurality – různé členské státy postihují například blasfemii nebo symboliku totalitních ideologií s výrazně odlišnou mírou přísnosti. Tato rozmanitost je ve světle zásady subsidiarity (čl. 5 odst. 3 SEU) výrazem národní autonomie, nikoli deficitem vyžadujícím unijní korekci.³¹

Z hlediska svobody projevu je klíčovým problémem inherentní neurčitost pojmu „nenávistný projev“. Harmonizace na unijní úrovni by tuto neurčitost neodstranila, nýbrž konzervovala jako závazný standard – s přímým odrazujícím účinkem (*chilling effect*) na politický komentář, novinářský výzkum a akademickou diskusi. Stávající český trestní zákoník přitom nejzávažnější formy nenávistných projevů pokrývá prostřednictvím § 403 a § 405 TZ, aniž by bylo nutné uchýlovat se k plošné harmonizaci.

³⁰Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě, „Inkluzivnější a bezpečnější Evropa: rozšíření seznamu trestných činů EU o nenávistné verbální projevy a trestné činy z nenávisti“, COM(2021) 777 final, 9. 12. 2021. Srov. pracovní program Evropské komise na rok 2025, COM(2025) 45 final, příloha, bod 110.

³¹Analýza: Harmonizace trestněprávního postihu nenávistných projevů v EU. Institut H21, 6. 3. 2025. Dostupné z: <https://www.ih21.org/aktuality/harmonizace-trestnepravniho-postihu-nenavistnych-projevu-v-eu>.

Česká republika patří spolu s Maďarskem, Polskem a dalšími státy k členským státům, které přijetí rozhodnutí Rady blokuje.³² Hlavní track – rozšíření čl. 83 odst. 1 SFEU – je proto zablokovan a bez změny pozice ČR zablokovan zůstane.

Rizikem je alternativní track avizovaný v COM(2025) 725 final: Komise zvažuje legislativní iniciativu opírající se o stávající oblast kyberkriminality jako základ pro směrnici harmonizující postih nenávistných projevů *online*.³³ Taková směrnice by podléhala řádnému legislativnímu postupu s kvalifikovanou většinou, nikoli jednomyslností. Dosah tohoto tracku je však strukturálně omezený: sama Komise v COM(2021) 777 připustila, že kyberkriminalita jako základ „by umožnila přijmout minimální pravidla pro nenávistné projevy šířené prostřednictvím internetu, nikoli však pro nenávistné projevy šířené jinými prostředky.“³⁴ Plošná harmonizace původně sledovaná Sdělením by tedy touto cestou dosažitelná nebyla. Pro případ, že by Komise takový návrh předložila, disponuje Česká republika mechanismem nouzové brzdy dle čl. 83 odst. 3 SFEU: členský stát, který má za to, že návrh směrnice zasahuje do základních aspektů jeho systému trestního soudnictví, může požádat o předložení věci Evropské radě a přerušit tak řádný legislativní postup.

NAVROVANÁ OPATŘENÍ

Doporučujeme, aby Česká republika:

- **(i)** setrvala na blokační pozici na hlavním tracku a tuto pozici veřejně odůvodnila;
- **(ii)** v případě předložení alternativní iniciativy na základě kyberkriminality zvážila využití nouzové brzdy dle čl. 83 odst. 3 SFEU;
- **(iii)** koordinovala postup se státy sdílejícími tuto pozici.

³²Zpráva Evropského parlamentu o návrhu rozhodnutí Rady o rozšíření seznamu trestných činů EU o nenávistné verbální projevy a trestné činy z nenávisti, A9-0377/2023, přijata 27. 11. 2023, bod 78 odůvodnění.

³³Sdělení Komise, „Strategie rovnosti LGBTIQ+ 2026–2030“, COM(2025) 725 final, 8. 10. 2025, s. 7.

³⁴COM(2021) 777 final, op. cit., oddíl 4.3.

6. Mezinárodní sankce a blokování online obsahu

DOPORUČENÍ

Na úrovni EU usilovat o **zpřesnění právního základu sankčního blokování** online obsahu, zejména o výslovné určení příslušného orgánu a podmínek pro nařízení blokování.

Prosadit procesní záruky: právo dotčených subjektů na soudní přezkum, bezodkladný přezkum nezávislým orgánem a povinnost průběžného zveřejňování přijatých opatření.

Zahájit odbornou veřejnou diskusi o principech mediálních sankčních řízení a její závěry promítnout do české pozice v Radě EU.

Odůvodnění

Opakujícím se problémem české regulace online obsahu je absence zákonného základu, transparentního procedurálního rámce a účinného nezávislého přezkumu. Tento vzor se v poněkud odlišné podobě projevuje i v oblasti mezinárodních sankcí zaměřených na online obsah.

Od března 2022, v reakci na ruskou agresi vůči Ukrajině, přijala Rada EU opatření zakazující šíření obsahu ruských státních médií RT a Sputnik prostřednictvím všech dostupných distribučních kanálů, včetně internetu a vyhledávačů.³⁵ Seznam sankcionovaných médií byl od té doby opakovaně rozšiřován a ke dni vydání tohoto doporučení zahrnuje více než 30 subjektů.³⁶

Zákonnost sankcí potvrdil Tribunál EU ve věci *RT France v. Rada* (2022) a Soudní dvůr EU v odvolacím řízení (2023).³⁷ Přesto zůstávají otevřené závažné systémové otázky. Soudy EU při přezkumu sankčního blokování nevzaly v úvahu judikaturu ESLP k *prior restraints* – předběžným omezením svobody projevu ukládaným bez předchozího soudního přezkumu.³⁸ ESLP přitom ve věcech *NIT S.R.L. v. Moldavsko*³⁹ a *OOO Flavus a ostatní v. Rusko*⁴⁰ výslovně konstatoval, že blokování médií bez rozhodnutí nezávislého orgánu porušuje čl. 10 Úmluvy. Tribunál EU tento standard ve věci *RT France* zcela pominul, ačkoli zákaz byl uložen orgánem výlučně politickým.⁴¹

³⁵ Nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ve znění nařízení Rady (EU) 2022/350 ze dne 1. března 2022 (Úř. věst. L 65, 2. 3. 2022, s. 1); Rozhodnutí Rady (SZBP) 2022/351 ze dne 1. března 2022.

³⁶ *Defending Democracy: Sanctions on Disinformation*. Royal United Services Institute (RUSI), 2024. Dostupné z: <https://www.rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/defending-democracy-sanctions-disinformation>.

³⁷ Rozsudek Tribunálu EU ze dne 27. července 2022, věc T-125/22, *RT France v. Rada EU*, ECLI:EU:T:2022:483; rozsudek SDEU ze dne 3. října 2023, věc C-608/22 P.

³⁸ *Global Freedom of Expression*, Columbia University. *RT France v. Council of the European Union – Case Analysis*. Dostupné z: <https://globalfreedomofexpression.columbia.edu/cases/rt-france-v-council-of-the-european-union/>.

³⁹ Rozsudek ESLP (velký senát) ze dne 5. dubna 2022, *NIT S.R.L. v. Moldavsko*, stížnost č. 28470/12.

⁴⁰ Rozsudek ESLP ze dne 23. června 2020, *OOO Flavus a ostatní v. Rusko*, stížnosti č. 12468/15, 23489/15 a 19074/16.

⁴¹ *Global Freedom of Expression*, Columbia University, op. cit.

Problematická je i proporcionalita zásahu: sankce dopadají na veškerý obsah sankcionovaných subjektů bez rozlišení, zda konkrétní příspěvek sám o sobě naplňuje znaky zakázaného projevu. ESLP ve věcech *Ahmet Yildirim v. Turecko* a *Wikimedia Foundation v. Turecko*⁴² zdůraznil, že plošné znemožnění přístupu k obsahu je neslučitelné s čl. 10 Úmluvy, ledaže je striktně nezbytné a přiměřené – tuto dimenzi soudy EU dostatečně nevypořádaly. Empiricky je přitom efektivita blokování sporná: výzkum z roku 2024 dokumentuje výrazné rozdíly v implementaci mezi členskými státy i jednotlivými poskytovateli připojení, přičemž sankcionovaný obsah zůstává běžně dostupný přes VPN nebo alternativní DNS.⁴³

Nástroje s neurčitě vymezenými podmínkami použití mají tendenci k rozšiřování svého záběru. Sankční blokování médií bylo dosud aplikováno v geopoliticky přesvědčivém kontextu, avšak podmínky jeho použití jsou formulovány natolik obecně, že připouštějí budoucí aplikaci vůči subjektům, u nichž bude vymezení pojmů „propaganda“ nebo „dezinformace“ podstatně kontroverznější – a to bez institucionálních záruk, které by takový posun účinně omezily.⁴⁴

Česká republika dosud nepřijala specifický zákonný rámec pro implementaci sankčního blokování online obsahu. Blokování fakticky provádějí poskytovatelé internetového připojení na základě samoregulace a neformálních pokynů, bez jasného zákonného zmocnění, bez povinnosti zveřejňování přijatých opatření a bez systémového soudního přezkumu. Přijetí zákonného rámce není pouhým formálním požadavkem: je předpokladem toho, aby dotčené subjekty věděly, vůči komu a jak svá práva uplatňovat, aby veřejnost mohla rozsah blokování hodnotit, a aby Česká republika mohla věrohodně hájit právní stát jako hodnotu – i tehdy, kdy jeho výkon zahrnuje omezení přístupu k informacím.

---

⁴²Rozsudek ESLP ze dne 26. dubna 2022, *Wikimedia Foundation Inc. v. Turecko*, stížnost č. 50264/17.

⁴³Kristoff, J. et al. Internet Sanctions on Russian Media: Diverging Actions and Mixed Effects. OONI / SIDN Labs, 25. 3. 2024. Dostupné z: <https://ooni.org/post/2024-eu-sanctions/>.

⁴⁴Srov. Baade, B. The EU's „Ban“ of RT and Sputnik. *Verfassungsblog*, 29. 3. 2022; Scheinin, M. – Hijmans, H. The EU Ban of RT and Sputnik: Concerns Regarding Freedom of Expression. *EJIL: Talk!*, 30. 3. 2022.

ODKAZY A DALŠÍ ZDROJE

Související analýzy a materiály Institutu H21

K problematice neoprávněné činnosti pro cizí moc

- FRAŇKOVÁ, Klára. Analýza: Neoprávněná činnost pro cizí moc (§ 318a TrZ) – neurčitost skutkové podstaty a limity ústavně konformního výkladu. Institut H21, 2026. Dostupné z: <https://www.ih21.org/aktuality/analyza-neopravneni-cinnost-pro-cizi-moc>.
- HOŘEŇOVSKÝ, Jan. Ústavní soud a neoprávněná činnost pro cizí moc: ústavně konformní výklad jako únik před odpovědností. Komentář. Echo24, 2026. Dostupné z: <https://www.echo24.cz/a/HZSTQ/komentar-horenovsky-ustavni-soud-neopravneni-cinnost-pro-cizi-moc>.
- HOŘEŇOVSKÝ, Jan a kol. Doporučení: Ochrana svobody projevu v kontextu návrhu nového trestného činu neoprávněné činnosti pro cizí moc. In: svobodaslova.online. Praha, 2025. Dostupné z: <https://svobodaslova.online/doporuzeni-ochrana-svobody-projevu-v-kontextu-navrhu-noveho-trestneho-cinuneopravneni-cinnosti-pro-cizi-moc/>.
- HOŘEŇOVSKÝ, Jan a FRAŇKOVÁ, Klára. Nový trestný čin: ochrana státu, nebo nebezpečný gumový paragraf? YouTube, 2026. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=LuA0I7-dRGw>.

K problematice Chat Control

- Chat control: Ochrana dětí nebo zásah do soukromí? | Jan Vobořil a Petr Gangur. YouTube, 2025. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=kadXKc6D1Oc>.

K problematice regulace nenávistných projevů

- Analýza: Harmonizace trestněprávního postihu nenávistných projevů v EU. Institut H21, Praha, 2025. Dostupné z: <https://www.ih21.org/aktuality/harmonizace-trestnepravniho-postihu-nenavistnych-projevu-v-eu>.

K problematice terorismu

- GANGUR, Petr. Analýza: Boj s teroristickým obsahem online v Evropské unii a České republice. Institut H21, 2025. Dostupné z: <https://www.ih21.org/aktuality/analyza-boj-s-teroristickym-obsahem-online-v-evropske-unii-a-ceske-republice>.